

Нова виставка у Музеї книги

Олександр ГЛАДУНЕНКО

Острожани, як і весь український народ, глибоко шанують пам'ять про великого Кобзаря. Адже він бував тут, проходив старовинними вуличками Острога, можливо, досі ще є не віднайдені його замальовки руїн Замкової гори, монастирів, церков нашого краю.

Також однією з складових цієї шани стали і виставки про нього, його творів, зокрема, ті, які підготували працівники Державного історико-культурного заповідника м. Острога. В попередні дні, наприклад, виставка «Кобзарів» була пересувною, з нею змогли ознайомитись мешканці нашого обласного центру, сусіднього Нетішина, навколишніх сіл. І ось тепер виставка «кинула якір» (сподіваємось, надовго) у стінах Музею книги і друкарства.

Вона відкрилась якраз напередодні Дня народження Тараса Григоровича. І розпочалась... чудовим виступом юних бандуристок Острозької музшколи. На відкритті виступили заступник міського голови Ольга Логвін (на фото), начальник відділу культури

виконкому міськради Зоя Систалюк, директор заповідника Сергій Кибкало, працівники книжкового музею Світлана Позіховська та Анатолій Хеленюк, директор Острозької ЦРБ Ольга Бояр, школярі першої школи, представники НаУОА.

Зокрема, Алла Атаманенко розповіла, що вуз надав для виставки 18 видань, які були видані діаспорою за межами України. Анастасія Хеленюк повідала, що Кобзар бачив наше місто напівзруйнованим, далеким від сьогоденішнього вигляду. Але очевидно мріяв бачи-

ти його багатьо кращим. І тому ми маємо працювати для його розвою.

Окрасою виставки стала книга, до якої... хотілося доторкнутися. Вона викликала загальне захоплення, бо була... вишита! Це авторська робота рівнянки Олени Мед-

ні перші видання 1840 р.; Прага, 1876 р. (перше закордонне і безцензурне видання); Санкт-Петербург, 1907 р. (видання для українських студентів); Уфа, 1943 р. (українське видавництво, яке працювало в Уфі та Саратові під час окупації Києва), а також новітні видання «Кобзаря» українських видавництв з 1950 по 2014 рр. Зокрема, один з «Кобзарів» випущений 1969-го в Сімферополі, Кримським обласним видавництвом «Таврія».

Цікаво те, що про Шевченка є згадки на всіх поверхах Луцької брами. Так, на другому поверсі ми бачимо старі видання, книжки-малюки з творами Шевченка, зокрема «Заповіт» мовами народів світу, а при переходах між поверхами – картини, малюнки, графічні роботи про нього, як місцевих художників, зокрема Лідії Спаської, так і відомих українських митців, приміром, експонується робота Олени Кульчицької, де під портретом генія написано його правдиве прізвище: «Тарас Шевченко-Грушівський».

Тож завітайте до давніх мурів і огляньте скарби сучасності й давнини!

ведевої, яка цього року номінувалась на Шевченківську премію. Майстриня розповіла про труднощі роботи, і дещо про майбутні шедеври.

Загалом нині музейна добірка «Кобзарів» налічує понад 80 екземплярів. Серед них багато цікавих, зокрема: фототипічні та факсиміль-